

E L L L E N G U A T G E

Tot (II)

Tal com dèiem ahir, el conjunt *tot i* es pot usar amb el mateix valor que la preposició *malgrat*. I, talment com aquesta preposició, es pot desenvolupar per a l'exercici d'altres funcions: amb l'adjunció del pronom *això*, és a dir, *tot i això*, amb què esdevé un adverb conjuncional, i amb l'adjunció de la conjunció *que*, és a dir, *tot i que*, amb què esdevé una locució conjuntiva concessiva. Doncs, *tot i això* ve a ésser l'equivalent de *malgrat això* o *malgrat tot i tot i que* l'equivalent de *malgrat que*. Però, com vam veure ahir, aquests conjunts gramaticals formats a partir del quantitatiu *tot* duen sovint el reforç de la preposició *amb*, amb la qual formen, doncs, noves combinacions.

Tot i que la Gran Enciclopèdia Catalana diu que els conjunts *amb tot*, *tot amb tot* i *amb tot i això* són equivalents de la preposició *malgrat*, el fet és que aquests tres conjunts, al qual caldria afegir *tot i això* (i qui sap si alguna altra variant i tot), són els equivalents de *malgrat això* o, més usualment, *malgrat tot*. Aquests conjunts de mots són els que Fabra denominava adverbis o locucions conjuncionals (Gramàtica de 1956, pàg. 84 i 91), és a dir, "mots i locucions que expressen la relació lògica que hi ha entre el que es diu en la proposició en què figuren i el que s'ha dit en una proposició precedent (oposició, conseqüència, addició, etc.)". Dels quatre que ara ens ocupen —els formats a partir del quantitatiu *tot*— el més usual, sens dubte, és *amb tot*. L'exemple següent és un dels que indica el mateix Fabra per a il·lustrar la seva explicació: *Els no hi volen anar de cap manera. Amb tot, si tu els ho demanes, crec que hi anirien.*

Resten, finalment, les locucions conjuntives concessives, que, per tant, són *tot i que* i *amb tot i que*, a les quals Ruaix (*El català en fitxes 2*) afegeix *amb tot que*. L'exemple següent és nostre, però té el valor d'haver estat reproduït per Ruaix: *Tot i que teníem les mateixes idees, a vegades sosteníem violentes discussions.* El Diccionari Alcover-Moll també recull aquest ús de *tot i que*, amb l'exemple *Tot i que no estigués malalt l'has de cuidar.* Vet aquí, encara, un parell d'exemples extrets de textos literaris: *Abram, tot i que era un home molt reposat, ja començava a impacientar-se* (Joan Oliver, *Biografia de Llob*); *Amb tot i que hom no es veu mai prou a si mateix, sorprengué tant, aquesta conducta, a la Tula, que la infel·li, plena de recel, va mantenir-se a l'aiguat una pila de temps* (Pilar Prim).

Albert Jané